

Poós Zoltán

BOROTVÁLÁS

Az infúzió tűje elhajlott, mint egy horog.
A víz elöntötte a férfit. Akkor már legyen
fürdés is, ne csak a pizsamát cseréljük.
Szivaccsal lemosni a testet – olyan
vékony, hogy nem süpped a kórházi ágy
agyagszínű szivacsába. Kiáll minden
csontja, mint régi házon a vakolat drótbordája.

A borotváláshoz óvatos mozdulatokra van
szükség, mert eltűntek az ajkak a fogatlan szájban.
Ne maradjon szőrszál az arcon – ez a cél.
Arcszeszt sosem használt.
A lavórban a borotva habja, mint felhőfal tornyosult fel.

Sokáig műanyag dobozban gyűjtötte a kicsorbult,
eldobható borotvákat.
Sosem fogom megtudni, miért nem dobta ki őket.
Nem fontos, nem is kérdezem meg.

Mint a rozsdára nőtt jég, olyanok lábán a véraláfutások.
Tekintet sosem volt ilyen tiszta.
Mégfésülöm langyos haját.
Este hatra borbély is jön.

HÓEMELKEDÉS

Lopva pillantottam az amputált lábú férfira.
Később láttam: bal karját is levágták, jobb kezén
két ujjat hagytak. Egy másik kórteremben ültem
az ágy szélén. Egykedvűen nézett maga elé,
nyári szél mozgatta az összekötözött,
narancsszínű függönyöket.

A következő héten, amikor elmentem a szoba
nyitott ajtaja előtt, megszólított. Fiatalember,
kivenné a lázmérőt a hónom alól?
Itt felejtették a nővérek, nem akarom,
hogy kicsússzon és a földre essen.
Drága multság lenne. Persze. És mennyi?
37 fok, kereken. Hőemelkedés.
Legyintett a megmaradt karjával. Kánikula, június.
Meleg léghullámok futottak végig a fák csúcsain.
Idáig érezni a parkon túlról a hömpölygő forgalom hullámverését.

Karafiáth Orsolya

A SELLŐ

Latolgat még a víz: akarjon-e.
Megnyaldos, kellemes. Hogy tud mozogni!
Akar végül, előnt, erőszakos lesz.
Ragad! Sodrába vesz, nem csúszhatok ki.

Combom simítja, láb közé folyik.
Csorog, már túl, eltűnt a kádperem.
Én nem döntök, mert én nem is tudok.
Fény villózik a lázas pikkelyen.

Hiszen ő így szerelmes! Én is! Én is!
Kövek segítik, minden ővele!
A csempeél, a sziklapart! A szél!
A légszomj józanít. De nem. De ne!

Szempár nyílik, hullámokat csodál.
Visszajuk nyűgözi, ki csak lebeg.
Nem húz a mély, és nem fogad a part.
Fulladni így. Vagy élni így. Lehet.